

UCHWAŁA Nr XXXVII/261/10
RADY GMINY LNIANO
z dnia 26 lutego 2010 r.

w sprawie przyjęcia projektu herbu Gminy Lniano, flagi, flagi stolikowej i banneru oraz wzoru pieczęci Gminy Lniano.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130, z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§1. Przyjąć projekt herbu Gminy Lniano, flagi, flagi stolikowej i banneru oraz wzoru pieczęci Gminy Lniano wg wzorów stanowiących załączniki do niniejszej uchwały.

§2. Zobowiązać Wójta Gminy Lniano do wystąpienia do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji celem zaopiniowania wzoru herbu i weksyliów Gminy Lniano oraz projektu pieczęci Gminy Lniano, o których mowa w § 1.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy

(Jan Podwalski)

Uzasadnienie

do uchwały Nr XXXVII/261/10 Rady Gminy Lniano z dnia 26 lutego 2010 r. w sprawie: przyjęcia projektu herbu Gminy Lniano, flagi, flagi stolikowej i bannera oraz wzoru pieczęci Gminy Lniano.

Projekt niniejszej uchwały przedkłada Wójt Gminy Lniano.

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. Nr 31, poz. 130 z późn. zm.), zawartymi w art. 3 ust. 1 jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać, w drodze uchwały organu stanowiącego danej jednostki, własne herby. Jednocześnie art. 3 ust.3 w/w ustawy zobowiązuje jednostki samorządu terytorialnego do uzyskania opinii ministra właściwego do spraw administracji publicznej dotyczącej wzoru proponowanego herbu jednostki.

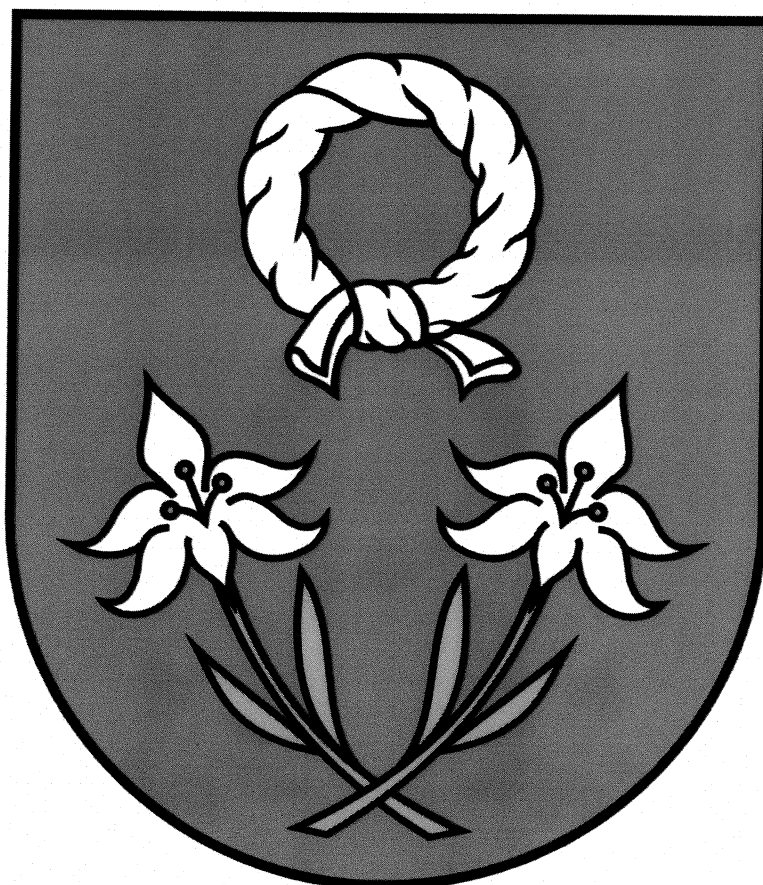
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji powołał 13-osobową Komisję Heraldyczną, czuwającą nad poprawnością projektowanych herbów.

Wnioski, jakie jednostki samorządu terytorialnego składają do właściwego ministra w sprawie wydania opinii dotyczącej wzoru herbu powinny zawierać barwne projekty rysunkowe herbu (dwa egzemplarze), ich opis, uzasadnienie merytoryczne oraz tekst uchwały Rady Gminy o przyjęciu projektu przez jednostkę samorządową.

W związku z powyższym podjęcie niniejszej uchwały Rady Gminy Lniano jest warunkiem koniecznym do podjęcia dalszych kroków administracyjnych związanych z przyjęciem herbu oraz pozostałych weksyliów i wzoru pieczęci Gminy Lniano.

Przewodniczący
Rady Gminy
Jan Podwalski

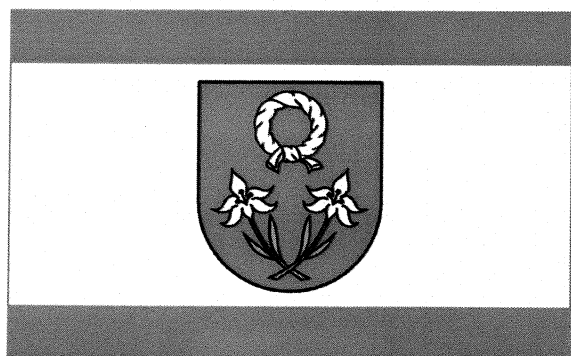
HERB GMINY LNIANO

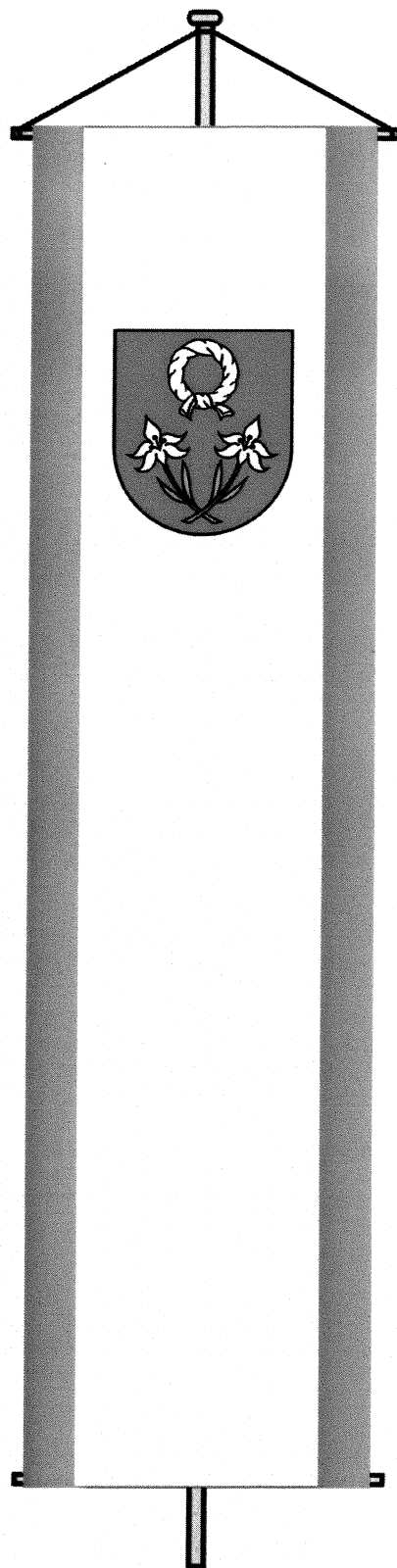
M 15%, Y 100% C 100% K 100%

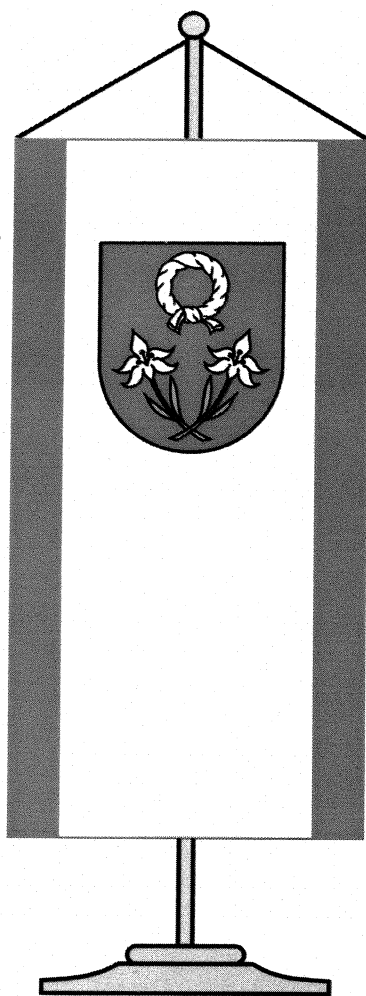
WEKSYLIA GMINY LNIANO

FLAGA

BANNER

FLAGA STOLIKOWA

■ M 15%, Y 100% ■ C 100% ■ K 100%

PIECZEĆ GMINY LNIANO

SYMBOLIKA ZNAKÓW GMINY LNIANO

Herb Gminy Lniano przedstawia

W polu błękitnym godło herbu Nałęcz nad dwiema liliami naturalnymi srebrnymi o lodygach i liściach złotych w krzyż skośny.

Godło herbu Nałęcz rodziny Lubodzieskich upamiętnia zasługi tego rodu, posiadającego od XIV w. włości na terenie dzisiejszej gminy, Z rodu tego wywodzili się między innymi biskup chełmiński chorąży świecki, ławnik ziemski świecki i sędzia ziemski świecki.

Lilie naturalne są symbolem Najświętszej Marii Panny. Dwie lilie w herbie nawiązują do wezwań dwóch kościołów: Narodzenia Najświętszej Marii Panny (w Lnianie) i Matki Boskiej Pocieszenia (w Drzycimiu), a także do postaci Matki Boskiej z pieczęci komturstwa świeckiego.

Błękitna barwa tarczy herbowej jest barwą maryjna, a ponadto symbolizuje jeziora znajdujące się na terenie Gminy Lniano.

Alfred Znamierowski

prof. dr hab. Krzysztof Mikulski
ul. Św. Józefa (E/53
87-100 Toruń

URZĄD GMINY
w Lnianie
Data wpływu 4.12.09
Podpis Deubel L.dz. 305/4105
Ilość zał.

P. F. ...
8-12-09
f

Ekspertyza historyczno-heraldyczna dla opracowania koncepcji herbu gminy Lniano.

Miejscowości należące do współczesnej gminy **Lniano** pojawiają się w pisanych źródłach w I poł. XIV wieku. W połowie października 1328 r. wielki mistrz krzyżacki Werner von Orseln za wierność rycerza Jana (Janusza) nadał mu wieś Belno (zajmującą się w dzisiejszej gminie Jeżewo w pow. świeckim). Równocześnie potwierdził mu posiadanie dotychczasowych dóbr: połowy **Lniana** (medium Lini), **Lubodzieży** i **Siemkowa**, należących do współczesnej gminy Lniano. Jan należał do pomorskiej elity władzy jeszcze w czasach książęcych (przed 1308/1309) piastując godność sędziego świeckiego. Godność sędziego objął po 1303 r., kiedy był jeszcze chorążym świeckim. Ród Jana wywodził się ziem koronnych. Ok. 1310 r. określił się sam jako krewny biskupa płockiego Jana. Sędzia świecki Jan poparł władzę krzyżacką i podczas oblężenia Świecia w 1309 r. znajdował się w obozie zakonnym i w walce został postrzelony w nogę. Braćmi sędziego Jana byli Wojciech (Albert) i Ubysław. Przyczyny opowiedzenia się Jana po stronie krzyżackiej nie są znane. Nie był zresztą jedynym, który przeszedł na stronę nowej władzy. Mimo to sędzia świecki utrzymywał bliskie i dobre stosunki z rycerzami z Korony, którzy dochowali wiary Władysławowi Łokietkowi. Być może za taką postawą krył się lęk przed konfiskatą dóbr ziemskich ulokowanych w całości w ziemi świeckiej. Za rządów krzyżackich Jan utrzymał swą znaczącą pozycję w lokalnej elicie. W 1339 r. określono go terminem *procurator Cruciferorum*, co oznacza jego zaangażowanie w aparacie administracyjno-gospodarczym. Szczególnie bliskie związki łączyły go z Dytrychem von Lichtenhain, który organizował zręby krzyżackiego zarządu terytorialnego na południowym Pomorzu i był komturem świeckim (a także tucholskim i człuchowskim). Ponieważ cieszył się zaufaniem lokalnego rycerstwa pomorskiego oraz krzyżaków, a także posiadał doświadczenia sędziowskie, krzyżacy powierzali mu rozwiązywanie wielu poważnych spraw majątkowych. Wśród żywych wystąpił po raz ostatni w 1338 r. Przyjmuje się w literaturze, że był on protoplastą Lubodziejskich herbu Nałęcz. Za taką identyfikacją przemawia posiadanie przez Lubodziejskich zarówno Lubodzieży, jak też Siemkowa, tworzących niegdyś trzon własności sędziego Jana w komturstwie świeckim. Potomkiem sędziego Jana był występujący w

źródłach w latach 1409-36 Wielisław z Lubodzieży, należący do grona najbardziej prominentnych rycerzy świeckich w I poł. XV w. w 1570 Waclaw Lubodzieski herbu Nałęcz posiadał 7-łanową osadę Lubodzież wraz z folwarkiem oraz 36-łanową osadę Siemkowo. Z rodziny tej wywodził się biskup chełmiński Jan Lubodzieski (w latach 1551-1562) oraz kilku urzędników ziemskich (Jan, chorąży świecki w 1476 r.; Mikołaj, ławnik ziemski świecki 1521-1526, Waclaw sędzia ziemski świecki 1547-1570).

Lniano (Alde Elian) odnotowano też w 1402 r., osada liczyła wówczas 20 ł. Przed 1437 r. wieś przeszła na własność zakonu. W XV i XVI w. miejscowość tę określano jako: Ylwen (1415), Ylven (1430), Lnyano (1534), Lniano (1565). Nazwa Lniano pochodzi zapewne od rzeczownika len, jednak pierwotne znaczenie tej nazwy mogło być inne. Inna wieś Siemkowo pojawia się w 1434 r. (Simkaw) i w 1438 r. (Symko). W tym ostatnim określono też wielkość wsi (51 łanów). Duża powierzchnia osady wynikała z faktu, iż należały do niej późniejsze Jeziorki (lokacja z II poł. XVIII w.) i Karolewo (lokacja z XIX w.). Z początku XV wieku pochodzą kolejne zapiski dotyczące miejscowości należących dziś do gminy Lniano. W roku 1400 wymieniono Ostrowite (Osterwitz, 11 łanów), Bładzim (Bladdschim, w 1437 r. – 30 łanów), Brzemiona (Brzemon), Zalesie Szlacheckie (Szalis) oraz Wętfie (Wandfin, 49 łanów). W latach 1402-1409 wymieniono też Mszano i Mukrz, W należącym do krzyżaków Mukrzu w 1437 r. znajdował się folwark i młyn. W 1415 r. w sąsiedztwie Alde Elian wymieniono miejscowość Elian identyczna zapewne z dzisiejszym Lniankiem.

Po 1466 roku wszystkie dotychczasowe osiedla zakonne weszły w skład własności królewskiej i starostwa świeckiego (Lniano, Bładzim, Wętfie). We władaniu szlachty pozostawały Ostrowite, Lubodzież, Siemkowo, Zalesie Szlacheckie i Brzemiona. W 1570 r., obok wspomnianego Waclawa Lubodzieskiego występowali w nich jako właściciele: Stanisław Kowalkowski herbu (Zalesie Szlacheckie oraz Brzemiona), Ludwik Wiewierski h. Prus (Mszano) Krzysztof Spławski (Mszano), Piotr Skurgiewski (Ostrowite), Jerzy Łaszewski herbu Grzymała (Ostrowite), Sebastian Tymawski (Ostrowite).

Poza Lubodzieskimi żadna rodzina szlachecka nie przyjęła nazwiska od miejscowości leżącej na terenie dzisiejszej gminy Lniano. Wydaje się całkowicie uzasadnione, że herb rodziny Lubodzieskich (Nałęcz), jedynej rodziny szlacheckiej, dla której dobra w gminie Lniano miały charakter gniazdowy i skąd wzięła swą nazwę rodzinną, zasługuje na uwzględnienie w opracowywaniu współczesnego herbu Gminy.

Pod względem przynależności parafialnej wsie należące do obecnej gminy Lniano należały do parafii w Świekatowie (pod wezwaniem św. Marcina) i Drzycimiu (pw. Matki Boskiej Pocieszenia). Parafia w Lnianie (p.w. Narodzenia Najświętszej Marii Panny) ma znacznie późniejszy rodowód.

Warto zwrócić uwagę, że wśród symboliki heraldycznej, która mogłaby posłużyć za podstawę do skomponowania herbu, występuje pieczęć komturstwa świeckiego, do którego należało wspomniane wsie w średniowieczu. Przedstawia ona siedzącą Najświętszą Marię Pannę z Dzieciątkiem Jezus i klęczącego przed nimi mężczyznę.

Jako elementy pomocnicze przy komponowaniu herbu można odwołać się do atrybutów patronów wskazanych wyżej kościołów, chociaż postać NMP wydaje się tu ze wszech miar najwłaściwsza (pieczęć komturstwa i wezwanie kościoła parafialnego w siedzibie gminy).